

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycji Gazet Petersburskiego Pocztańtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Ressayi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POLROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{8}{20}$ CZERWCA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{7}{19}$ CZERWCA.

Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale Wojskowości, z dnia 25 Maja, J. K. W. Xiążę Fryderyk - Wilhelm Pruski mianowany Szefem Iziumskiego pułku Huzarów, który odtąd ma się nazywać pułkiem Huzarów J. K. W. Xięcia Fryderyka-Wilhelma Pruskiego.

— Przez takiż Rozkaz dzienny w Wydziale Wojskowości, z dnia 24 Maja, mianowani: zostający przy Wojskowych Zakładach Wychowania Jenerał-porucznik *Żeltuchin* — Dyrektorem Alexandryńskiego Sierotkiego korpusu Kadetów, i zostający przy Głównym Sztabie Armii Czynnej do poleceń szczególnych, w rozrządzeniu Naczelnika Głównego Sztabu i Jenerał - kwatermistrza onej, Pułkownik *Nordenstrengh* — Ober-kwatermistrem 4 korpusu piechoty, na miejsce Pułkownika Pieczkowskiego 1.

Rozkazy dzienne CESARSKIE w Wydziale służby Cywilnej.

11 (25) Maja. Mianowany: Starszy Pomocnik Naczelnika Stołu Departamentu Narodowego Oświecenia, Kamer-junker, Assesor Kollegialny *Marczenko*, Urzędnikiem do poleceń szczególnych VI klasy przy Ministrze, w wydziale Warszawskiego Naukowego Okręgu; — Zatwierdzony zostaje Kuratorem zbożowych zapasowych magazynów w powiecie Bychowskim, obrany na ten urząd przez szlachtę Radzca Honorowy *Weraksa*; — Otrzymuje rangę Rejestratora Kollegialnego: Pomocnik Sekretarza Wołyńskiej Izby Sądu Kryminalnego *Syrokowski*; — Przyjęci zostają do służby: z rangą Sekretarza Kollegialnego, Kandydaci CESARSKICH Uniwersytetów: S.-Petersburskiego *Rohozziński*, na pełniącego obowiązki Assesora Sądowego Oddziału Skarbu Rządu Gubernijalnego War-

szawskiego, Dorpatskiego *Pląskowski*, na Aplikanta Komisji Rządowej Skarbu i Św. Włodzimierza *Kozakowski*, na Aplikanta Banku Polskiego, pierwszy licząc od 29 Czerwca 1849, drugi od 20 Listopada 1850 i ostatni od 10 Stycznia 1851 roku; dymisyonowany Radzca Honorowy *Selecki*, na Urzędnika Kancellaryi Witebskiego, Mohylewskiego i Smoleńskiego Jenerał - Gubernatora, i zostający kandydatem do urzędu przy Rządzie Gubernijalnym Podolskim Sekretarz Gubernijalny *Zahorski*, na Naczelnika Stołu tegoż Rządu, licząc od 26 Lipca 1850 roku; — Otrzymują dymisję od służby, na własną prośbę: Starszy Nauczyciel Mściśławskiej szlacheckiej powiatowej Szkoły Radzca Kollegialny *Palczewski*; Lekarz powiatowy Słonimski, Sztab-lekarz, Radzca Dworu *Maślennikow*; Lekarz przy Zarządzie okręgowym Poniewieżskim w wydziale Dóbr Państwa, Lekarz *Sienkiewicz*; i Urzędnik Kancellaryi Prokurora Gubernijalnego Witebskiego Rejestrator Kollegialny *Chełchowski*, z rangą Sekretarza Gubernijalnego; — Przeniesieni: Naczelnik Stołu Rządu Gubernijalnego Grodzieńskiego, Sekretarz Kollegialny *Wyganowski*, na tamecznego Strapczego powiatowego; Urzędnik Kancellaryi Rządu Gubernijalnego Witebskiego, Sekretarz Gubernijalny *Przewalski*, do Kassy powiatowej Wielizskiej na Pomocnika Buchhaltera; i Żurnalista Kassy powiatowej Nowoalexandrowskiej (gub. Kowieńskiej), Rejestrator Kollegialny *Salmonowicz*, na Pomocnika Sekretarza tamecznego Sądu powiatowego; — Otrzymują urlop za granicę na cztery miesiące: Starszy Urzędnik Kancellaryi J. C. Mości Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego, Rzeczywisty Radzca Stanu *Świdorski-Kostiukowski*, do wód mineralnych Niemieckich i kąpieli morskich w Ostende, i Stały Członek Podolskiej Komisji Żywności, Radzca Dworu *Żolkiewski*, do wód mineralnych Trenczyńskich w Austrii; — Wykreśleni zostają ze spisów zmarli: Konsul Jeneralny na Wyspach Jońskich Radzca Stanu

Kilchen, Nadzorca zamku więziennego i szpitalu miejskiego *Lucyńskiego* dymisyonowany Sztabs-kapitan *Sokołowski*, Dozorca Akcyzy w powiecie Hajsyńskim Sekretarz Kollegialny *Hryńswiecki* i Urzędnik Kancellaryi Izby Skarbowej Podolskiej Sekretarz Gubernijalny *Izbicki*.

14 (26) Maja. Uwolniony w 1840 roku z Klastyckiego pułku Huzarów z rangą Sztab-rotmistrza hrabia *Tyszkiewicz*, przyjęty zostaje do Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego na Urzędnika nadetatowego, z przemianowaniem na Sekretarza Gubernijalnego, i Urzędnik do prowadzenia rachunków kasyerskich Kommissji umorzenia długów Państwa, Radzca Dworu *Zarzycki*, zalicza się do Kommissji do rewizji i ułożenia Praw Królestwa Polskiego.

18 (30) Maja. Przyjęci zostają do służby: z rangą Sekretarza Kollegialnego, Kandydat CESARSKIEGO Moskiewskiego Uniwersytetu hrabia *Czapski*, z zaliczeniem do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, i dymisyonowany Sekretarz Gubernijalny *Halkin* na Nadzorcę zamku więziennego Wileńskiego;—Otrzymują dymisję od służby: na własną prośbę, Prezes Wileńskiego Towarzystwa Dobroczyńności Rzeczywisty Radzca Stanu *Mostowski* i Sekretarze Gubernijalni: Pomocnik Kontrolera Izby Skarbowej Mińskiej *Chrucki* i Nadzorca zamku więziennego Wileńskiego *Baldewan*; dla słabości zdrowia, Buchhalter Kassy powiatowej Słuckiej Radzca Honorowy *Okinczyc* i Kurator zbożowych zapasowych magazynów w powiecie Poniewieżskim Podporucznik *Rymkiewicz*;—Zostaje uwolniony od służby: Dozorca 3 okręgu powiatu Wielizkiego Radzca Honorowy *Swaracki*;—Przeniesiony: Sekretarz Strapczego powiatu Borysowskiego, Sekretarz Gubernijalny *Pawłowski*, na Sekretarza tamecznej Policji.

20 Maja (1 Czerwca). Mianowany: Bibliotekarz Muzeum Rumiancowskiego, Adjunkt-profesor CESARSKIEGO Alexandrowskiego Lyceum i Starszy Nauczyciel 2 S.-Petersburgskiego Gimnazjum, Radzca Kollegialny *Kestner*, na Cenzora Ryzskiego Komitetu Cenzury, z uwolnieniem od dotychczasowych obowiązków;—Zatwierdzony zostaje na urzędzie Sekretarza Mińskiego szlacheckiego deputatskiego Zgromadzenia, Urzędnik Kancellaryi tegoż Zgromadzenia, Sekretarz Gubernijalny *Hausman*, z uwolnieniem od dotychczas. obowiązków;—Przyjęci zostają do służby: z rangą Sekretarza Gubernijalnego, Rzeczywisty Student CESARSKIEGO Petersburgskiego Uniwersytetu *Łaski* na Pomocnika Naczelnika Stołu Mohylewskiej Izby Sądu Cywilnego, i dymisyonowany Rejestrator Kollegialny *Sulikowski* na Sekretarza Włodzimirskiego Horodniczowskiego Zarządu;—Otrzymują dymisję od służby, na własną prośbę: Lektor CESARSKIEGO S.-Petersburgskiego Uniwersytetu Radzca Kollegialny *Warand*, Sprawnik ziemski Kowieński Assesor Kollegialny *Wiskont*, Radzcy Honorowi: Dozorca 2 okręgu powiatu Szawelskiego *Purzycki*, i pełniący obowiązki Starszego Sekretarza Rządu Gubernijalnego Wołyńskiego *Zaręba*, z rangą Assesora Kollegialnego i mundurem, urzędowi właściwym,

Sekretarze Gubernijalni: Urzędnicy Kancellaryi, Rządu Gubernijalnego Kijowskiego *Kozłowski*, i Sądu ziemskiego Połockiego *Błażejewicz*, i Pomocnik Buchhaltera Kassy powiatowej Połockiej, Rejestrator Kollegialny *Kozłowski*;—Zostają uwolnieni od służby: Sekretarze Gubernijalni: Dozorca 3 okręgu powiatu Jampolskiego *Dąbrowski* i Archiwista Sądu powiatowego Białostocko-Sokolskiego *Krzywicki*, i Dozorca kwartałowy Policji Dynaburskiej Rejestrator Kollegialny *Borisenko*;—Przeniesiony: Urzędnik Kancellaryi Podolskiej Izby Dóbr Państwa, Rejestrator Kollegialny *Korewicki*, na Sekretarza Sądu ziemskiego Jampolskiego;—Wykreśleni zostają ze spisów zmarli: Cenzor Wileńskiego Komitetu Cenzury Radzca Dworu *Godenius*, Assesor od szlachty Sądu powiatowego Dziśnieńskiego dymisyonowany Sztabs-kapitan *Konoplański*, Sekretarze Kollegialni: Pomocnik lustracyjny Wileńskiej Izby Dóbr Państwa *Talat* i Pomocnik Pocztmistrza Prużanskiego *Sadowski*, i Starszy Nauczyciel Gimnazjum Świełockiego *Godwojsz*.

22 Maja (3 Czerwca). Przeniesiony: zostający przy Kancellaryi Ober-prokurora Najświętszego Rządzącego Synodu Szambelan, Rzeczywisty Radzca Stanu *Gorajnow*, do Ministerstwa Narodowego Oświecenia, i mianowany Urzędnikiem do poleceń szczególnych przy Ministrze, w wydziale Okręgu Naukowego Warszawskiego;—Otrzymuje urlop trzymiesięczny za granicę, do wód mineralnych i morskich: Dyrektor Departamentu Gospodarstwa Wiejskiego Ministerstwa Dóbr Państwa, Radzca Tajny *Lewszyn*.

25 Maja. (6 Czerwca). Otrzymują dymisję od służby: na własną prośbę, pełniący obowiązki Kassjera byłego Zarządu Poczty Królestwa Polskiego, Assesor Kollegialny *Kokoszka* i Sekretarze Kollegialni: pełniący obowiązki Sekretarza Pocztańtu Warszawskiego *Szucius* i Nauczyciel Szkoły pawiatowej Łukowskiej *Walicki*, wszyscy trzej z mundurem; dla słabości zdrowia, Starszy Pomocnik Naczelnika powiatu Kieleckiego Assesor Kollegialny *Macudziński*, z mundurem; i dla zwinienia etatu, Naczelnik IV okręgu Straży Celnej, Radzca Dworu *Kompanejcow*, z rangą Radzcy Kollegialnego.

— Przez Reskrypta CESARSKIE z dnia 22 Maja, najlaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Anny 2 klasy, z brylantami, Jenerał-adjutant N. Króla Pruskiego, Jenerał-porucznik *Gerlach*, i Św. Stanisława 1 klasy, Królewsko-Pruskiej służby Tajny Radzca Gabinetowy *Iller*.

— Przez Ukaz CESARSKI do Kapituły Orderów, z dnia 21 Kwietnia, najlaskawiej mianowany kawalerem orderu Św. Włodzimierza 3 klasy, w dowodzie zadowolenia J. C. Mości, Moldawski Wel-Logofet Sprawiedliwości, *Bejzade* *Mikołaj Succo*.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 4 Czerwca.

Onegdaj, o godzinie 3½ po południu, przybył koleją żelazną z Ołomuńca JO. Xiążę Windischgraetz, Feldmarsza-

łek wojsk Cesarsko-Austryackich, któremu towarzyszą Adjutanci: Majorowie Alfred i Züller, oraz Kapitan Lipka. Jego X. Mość zajął mieszkanie w pałacu Bagatela zwanym w Aleach, gdzie przyjętym był przez JO. Xięcia Gorczakow, Warszawskiego Wojennego Jenerał - Gubernatora. — Zaraz po przybyciu swoim, JO. Xiężę Windischgraetz odwiedził JO. Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego, Namiestnika Królestwa, a następnie udał się do pałacu Cesarskiego w Łazienkach Królewskich, i miał zaszczyt znajdować się na obiedzie u NAJJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA.

Równocześnie przybył z Wiednia JW. Baron Hess, Felceigmeister wojsk Austryackich i z nim Adjutanci Jego: Gablenz Pulkownik, Xiężę Fürstenberg i Hr. Wimpfen Kapitanowie; oraz Major Klapka z pulku JO. Xięcia Warszawskiego.

— JW. Rzeczywisty Tajny Radzca Teodor Hr. Wronczenko, Minister Skarbu Państwa Rossyjskiego, przybył z Petersburga do Warszawy.

— JW. Radzca Tajny, Senator, Romuald Hube, przybył do Warszawy z Petersburga. Z tejeż Stolicy przybył JW. Rzeczywisty Radzca Stanu Przecławski, Dyrektor Kancellaryi Kommissji Prawodawczej Królestwa Polskiego.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

AUSTRYA. *Wiedeń, 7 Czerwca.* Dnia wczorajszego zrana Marszałek hrabia Radecki odjechał do Verony. *Korrespondencya litografowana* utrzymuje, że Cesarz przyrzekł mu, zjechać przyszłej jesieni do Werony na mające się tam odbyć manewra.

— Młody baron Xemplen, niegdyś adjutant Görgey'a, pracuje obecnie nad ułożeniem pamiętników tego ostatniego.

— Wieść o blizkiem wyjęciu stolicy z pod stanu oblężenia zdaje się nakoniec sprawdzać, gdyż tutejsza Centralna Kommissya śledcza otrzymała rozkaz skończenia prac swoich w jak najprędszym czasie.

— Przez reskrypt z dnia 4 Czerwca, Cesarz Jmć, w wyrażeniach najpochlebniejszych, przyjął dymissyą jenerała barona von Welden, mianując na jego miejsce Gubernatorem Cywilnym Wiednia, feldmarszałka-lejtnanta von Kempen.

— Gazeta *Lithographische Correspondenz*, z dnia 7 Czerwca, podaje do wiadomości, że między Austryą, Francją i Stolicą Apostolską zawarty został układ, urządzający sposób zajęcia Państwa Papieżkiego przez wojska Austryackie i Francuzkie. Na mocy tego układu wojska Austryackie wnijdą wkrótce do Spoleto.

PRUSSY. *Berlin, 9 Czerwca.* Dnia dzisiejszego, w sali tutejszej Akademii śpiewu, znakomity snycerz Rauch, twórca świeżo inaugurowanego pomnika Fryderykowi Wielkiemu i wielu innych arcydzieł sztuki, był przedmiotem uroczystej owacyi ze strony Akademii Sztuk pięknych, która wręczyła sławnemu kunsztmistrzowi medal wybity na cześć jego, noszący z jednej strony jego wyobrażenie a z drugiej wize-

runek pomnika Wielkiego Króla, otoczony innemi utworami które unieśmiertniły dłót wielkiego artysty. N. Król Jmć wespół z Xiążętami raczył zaszczyścić tę uroczystość swoją obecnością.

KASSEL, 4 Czerwca. Przed kilką dniami Ministerstwo nasze przesłało Gabinetowi Wiedeńskiemu memoryał bardzo obszerny, dotyczący Hesskiego Elektoratu. Hrabia Thun musiał go już zapewne otrzymać i zawiadomić o nim jenerała von Rochow, Posła Pruskiego przy Sejmie Niemieckim. Wystawiwszy posępny obraz obecnego położenia kraju, memoryał ten wskazuje środki jakichby użyć należało dla wytępienia zła istniejącego, głównie obstając za odmianą samej Konstytucyi, sprzyjającej zasadom rewolucyjnym.

CARLSRUHE, 3 Czerwca. Gazeta *Volksblatt* donosi, że admirał Bromme, przy obejrzeniu niedawno okrętów floty niemieckiej, stojących w porcie miasta Bremy, stanowczo miał oświadczyć dowodcom tych statków, że kwestya o zachowaniu i rozwinięciu marynarki wojskowej niemieckiej stanowić będzie jeden z główniejszych przedmiotów deliberyacji Sejmu Niemieckiego.

MUNICH, 7 Czerwca. N. Cesarz Austryacki mianowany został Szefem 15 pulku piechoty Bawarskiej.

— Izby zostały odroczone do 1 Października. Pozostają Kommissye prawodawcze dla roztrząsania kodexu karnego i policyi poprawczej. Pierwsza Izba nie zgodziła się z Izbą Deputowanych co do prawa o notaryatach.

STUTTGARDT, 4 Czerwca. Dziś w Izbie Pierwszej odbyło się posiedzenie pod przewodnictwem Xięcia Hohenlohe-Langenbourg, który, z powodu słabości, zastępowany był czasowo przez Xięcia Fryderyka i Xięcia von Fürstenberga. Rozprawy nie przedstawiały żadnego interessu.

ANGLIJA.

LONDYN, 7 Czerwca. PARLAMENT CESARSKI. Izba Gmin. Wczoraj, 6 Czerwca, Izba przedłużała rozprawy nad billem o tytułach duchownych. Poprawy, wniesione przez PP. WILLOUGHBY, SIBTHORP i THEISIGER, również jak i dwa wnioski P. REYNOLDS o odłożeniu rozpraw, większością głosów odrzucone zostały.

Posiedzenie zakończyło się niepowodzeniem Kanclerza Skarbu; Izba, pomimo opozycyi tego Ministra, większością 140 głosów przeciw 128, uchwaliła sformowanie Komitetu ogólnego dla rozpatrzenia wniosku lorda NAAS, mającego na celu zniesienie opłaty od przepędzania wódek krajowych, będących w składzie.

— Dwór powrócił wczora z zamku Windsor do pałacu Buckingham.

— Statek parowy *Sultan* przywiozł do Southampton jenerała Meszaros i z nim 49 oficerów i 40 żołnierzy byłej armii i insurrekcyjnej węgierskiej, którzy z rozporządzenia Rządu Tureckiego przeniesieni byli z Kutaja do Dardanelłów, gdzie wsiedli na statek. Rząd Angielski wziął na siebie kosztą przewiezienia tych wychodźców do Ameryki, równie jak i utrzymania ich w Southampton.

— *Gazeta Britannia* podaje za najpewniejszą, że 50 znakomitszych złodziei z professyi zaopatrzyło się w stałe bilety (cena biletu 3 gwineje) na cały czas trwania wystawy, i że policja przekonała się, że takowi ludzie przemysłu odznaczają się najwykwintniejszą tualetą.

Londyn, 9, 10, 11 Czerwca. Z powodu feryów Parlamentu, nowin politycznych niema żadnych.

— Sekcja rosyjska Wystawy otwarta została w przeszłą Sobotę, 7 Czerwca.

FRANCYA.

PARYŻ, 5 Czerwca. Na dzisiejszym posiedzeniu, Izba uznała niecierpiącym zwłoki wniosek P. Leona Faucher o przedłużeniu terminu prawa przeciw klubom.

— Muzeum w pałacu Luwr, świetnie odnowione, otwarte dziś zostało przez Prezesa Rzeczypospolitej, który na mowę, mianą przy tej okoliczności przez P. Faucher, odpowiedział, że się uważa za szczęśliwego że przystępuje do podobnego obchodu w czasie zarządu Ministra, posiadającego całkowite jego zaufanie i mającego tyle praw na jego wdzięczność. Odpowiedź ta sprawiła wielkie wrażenie i uważana jest powszechnie za odwołanie mowy Dijon'skiej.

Paryż, 6 Czerwca. Zgromadzenie Prawodawcze nie miało dzisiaj posiedzenia. W biurach zajmowano się wyznaczeniem Członków Komisji dla rozpatrzenia prośb o rewizję. Lista kandydatów zawiera samych tylko legitymistów i bonapartyistów i usuwa republikanów. Rozprawy były nader ożywione. P. Faloux odzywał się z goryczą o mowie Dijon'skiej.

Paryż, 8 Czerwca. Jedynym wypadkiem politycznym, którym się tu zajmują w tej chwili, jest mianowanie Komisji do której odesłane będą wszystkie wnioski dotyczące się rewizji. Z liczby piętnastu mianowanych Komisarzy, sześciu jest całkowicie przeciwnych wszelkiej rewizji, a między nimi znajdują się imiona wiele znaczące, PP. Cavaignac, Charras, Jules Favre. Czterech zezwała na rewizją w tym tylko razie, jeżeli ta będzie prawną i zachowane będą wszystkie formy, przepisane przez samą Konstytucję, co prawie wyrównywa odrzuceniu. Nakoniec pięciu Komisarzy chcą rewizji pomimo przepisanych formalności, ale między tymi pięciu liczą się dwaj stronnicy pałacu Elysée, PP. Montalembert i Dufour; jeden legitymista, P. Berryer; jeden orleanista, P. de Broglie i jeden fuzjonista, P. Moulin. Latwo pojąć, jaka niezgoda panuje między tymi pięciu stronnikami rewizji.

Paryż, 9 Czerwca. Powiadają, że Komisja rewizyjna złoży swój raport 20 tego miesiąca.

— *10 Czerwca.* (Przez telegraf.) Komisja rewizyjna obrała za prezydenta swego P. de Broglie, i za sekretarza P. Moulin. Wyznaczona została także Podkomisja dla rozpatrzenia prośb wymagających rewizji. — Zawiadujący gazetą *Messenger de l'Assemblée* skazany został na 3 miesiące uwięzienia, za ogłoszenie fałszywej wiadomości że wiele pułków idzie ku Paryżowi.

— *11 Czerwca.* Po czterodniowym wypoczynku, Zgromadzenie powróciło wczora do prac swoich. Zajmowano

się rozprawami nad prawem o cukrach; rozprawy te trwały i na dzisiejszym posiedzeniu.

P. Creton złożył nowy wniosek o rewizji, mający na celu powierzenie tego aktu ważnego osobnemu Zgromadzeniu Konstytucyjnemu.

Wyznaczona została Komisja dla rozpatrzenia projektu prawa, mającego na celu przedłużenie terminu ucąwały przeciw klubom.

— *12 Czerwca.* (Przez telegraf.) P. F. Barrot przedstawił dziś raport sprzyjający projektowi prawa, oświadczający się za ustanowieniem prefektury policyjnej w Lyon.

— Korrespondent gazety *Globe*, znajdujący się w Paryżu, zdając sprawę z uroczystości 4 Maja, opowiada następującą anekdotę: «Znajomy mi jeden Amerykanin, stronnik zagorzały Rzeczypospolitej, opowiadał mi dzisiejszego ranka: Byłem tak głupi, że mimo deszcz ulęwny poszedłem oglądać wystawę uroczystości. Nie gniewała mnie jednak nieprzyjemność jakiej się nabawiłem, bom zarazem powziął przekonanie, że naród, który może nudzić siebie podobnym widowiskiem i który pozwala żeby jego Rząd wydawał dwakroć sto tysięcy franków na wzniesienie gipsowych posągów, co za dni kilka zniszczone być mają, nie jest zdolny brać żadnego udziału w sprawowaniu interesów publicznych. To nie jest naród rozsądny, dojrzały dla instytucyj trwałych i swobodnych: jest to po prostu naród studentów. Niesłusznie wcale postąpił Prezes Stanów Zjednoczonych, odwołując, dwa lata temu, P. Walsh, Konsula naszego w Paryżu, za to, że w jednym z listów swoich, przez gazety ogłoszonym, powiedział, iż Francuzi nie są zdolni być republikanami. To zdanie naszego ex-Konsula podzielają wszyscy nasi spółrodacy, bawiący nad brzegami Sekwany. Francya kwitnąć może tylko pod rządem Króla i to Króla nader mocnego i potężnej woli.»

HISZPANIA.

MADRYT, 25 Maja. *Gazeta Madrytska* ogłasza Konkordat, zawarty między Hiszpaniją i Stolicą Apostolską. Traktat ten zawiera w sobie czterdzieści sześć artykułów, których treść jest następująca:

Religija katolicka pozostaje wyłącznym wyznaniem Hiszpanii. Wychowanie publiczne będzie zastosowane do nauki Kościoła Katolickiego i powierzone, pod tym względem, dozorowi Biskupów. Rząd udzieli swego wsparcia Biskupom dla dopełnienia ich obowiązków, zachowania czystości wiary i obyczajów i wyniszczenia xiąg szkodliwych. Duchowieństwo używać będzie, w materyach duchownych, swobody opisanej przez kanony kościelne.

Stolica Biskupia w Valladolid wyniesiona zostaje na godność metropolitalnej. Istniejące dziś ośm Arcybiskupstw zachowane są również jak i czterdzieści trzy Biskupstwa; trzy nowe stolice Biskupie utworzone zostają w Madrycie, Ciudad-Real i Vittoria; zniesionych zostaje dziewięć.

Cztery zakony rycerskie zostają złączone razem i osobne terytorium dyecezyjne będzie dla nich wskazane. Biskup

in partibus sprawować w niem będzie władzę biskupią, pod tytułem Przeora zakonów wojskowych; gdyż według przepisów bull Papieżkich, prawa i przywileje Wielkiego Mistrza zachowane są osobom Królów Hiszpańskich.

Jeden artykuł urządzi organizacją kapituł; inny oznacza i rozkłada liczbę beneficjów. Zachowane jest opiece Królewskiej, nadanie niektórych beneficjów i wielu godności kapitułnych.

Władzy proboszcza Podlegają wszyscy Wikaryusze kaplic, położonych w obwodzie ich parafii, pomimo względu na przywileje dawne.

Proboszcze naznaczani będą przez konkurs, zgodnie z postanowieniami Koncylium Trydentskiego. Przywileje partimoniałne zniesione zostają. Wikaryusze mianowani będą przez Biskupa, po zdaniu prostego examinu synodalnego.

Rząd zobowiązuje się założyć niezwłocznie seminaria w każdej diecezyi, bez uszczerbku dla seminariów głównych. Dla przytułku duchownych zaprowadzi domy zakonne.

Klasztory żeńskie, trudniące się wychowaniem, zachowane są, również jak i zakład panien miłosiernych.

Uposażenie Prałatów jest oznaczone. Arcybiskup Toledański będzie miał 160 tysięcy realów na rok, Przeor czterech zakonów 40 tysięcy realów; Kardynałowie prócz uposażenia będą mieli 20 tysięcy realów.

Uposażenie kościołów i duchowieństwa urządzone jest na tych samych zasadach. Rząd dostarczy na utrzymanie klasztorów. Dobra klasztorne, które nie zostały dotąd sprzedane, będą powrócone i sprzedane, staraniem Biskupów, podług przepisów ustanowionych; dochód otrzymany z ich sprzedaży użyty będzie na potrzeby kongregacji i na wypłatę pensyj pannom zakonnym.

Uposażenie Kościoła i duchowieństwa nie będzie mogło uleść zmniejszeniu; ono może być powiększone. Uposażenie takowe będzie wzięte z dochodu otrzymanego z sprzedaży dóbr, uskutecznionej na mocy prawa 3 Kwietnia 1845 r., z dochodu z jałmużn na krucyatę Kommandoryów i mistrzostw czterech zakonów wojskowych; nakoniec z podatku, które duchowieństwo będzie pobierało samo w naturze lub pieniędzmi, stosownie do ugody z gminami lub ludźmi prywatnymi. Nadto, powrócone zostają Kościołowi dobra jeszcze nie sprzedane, które zamienione będą w renty 3 p. %. Rząd obowiązuje się czuwać, aby fundacye kościelne były spełnione przez tych, którym są oddane w zastaw dobra należące do tych fundacyj, i bierze na siebie wypełnienie fundacyj opartych na dobrach sprzedanych.

Zarząd dóbr duchownych zostawiony jest duchowieństwu, również jak i zawiadywanie dochodami z tytułu bulli i jałmużn krzyżowych, i kapitałami z indultu czterdziesto-dniowego. Nadto Kościół ma prawo robić nabycie prawne wszelkiego rodzaju.

Przy wypełnieniu tych warunków, Stolica Apostolska zobowiązuje się zostawić w pokoju wszelkich prawnych nabyciów dóbr duchowieństwa.

Konkordat potwierdza umowy poprzednio zawarte, szczególnie umowę 1754, przyznaje za całe i nienaruszone przywileje władzy Królewskiej, i odwołuje prawa, postanowienia i dekrety, któreby mu się znalazły przeciwnie.

— Powiadają, że stronnictwo exaltowane zbiera w tej chwili podpisy w celu zaniesienia protestacji przeciw pomienionemu konkordatowi, przed Królową i Izby.

(*Journ. de S.-P. Pszcz. Półn. R. I.*)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Przyczyny dobywania się elektryczności w roślinach.
Prace godne uwagi PP. Nobili, Mariani, Matteuci i Dubois Raymond, które dowiodły przytomność elektryczności w niektórych zjawiskach życia organicznego, dały powód do śledzenia przyczyn dla których elektryczność się dobywa z roślin, jako też i stosunków zachodzących między elektrycznością, cząstkowem przyciąganiem i powinowactwem. Przyczyny te mogą być fizyczne lub chemiczne, czasem też czysto-organiczne czyli żywotne, zależące od pewnych dotąd nie zupełnie wyjaśnionych funkcj organizmu życiowego.

P. Becquerel, który się wiele zajmował przedmiotem o którym mowa, niedawno przedstawił Paryskiej Akademii notę, gdzie starał się wskazać drogę dla odkrycia wspomnianych przyczyn, i udzielił przytém wypadki czynionych przez siebie doświadczeń. Nota P. Becquerel składa się z trzech oddziałów: pierwszy zajmują zjawiska elektryczne, dające się postrzegać w krążeniu roślinnego soku; drugi, stosunki elektryczności ziemnej do elektryczności zawartej w roślinach; nakoniec w trzecim, mowa o istnieniu prądów elektrycznych w tkankach roślin.

Rozważając doświadczenia P. Becquerel, można z nich wyciągnąć następujące fakta, pomiędzy którymi są bardzo ciekawe.

1) Formowanie się prądów elektrycznych w łodygach roślin, za pomocą igieł platynowych, wetkniętych do kory i warstwy drzewnej, w kierunku od miazgi ku rdzeni rośliny.

2) Formowanie się prądów idących w przeciwnym kierunku (t. j. od rdzeni).

3) Sok roślinny czyli płyn znajdujący się w tkance komórkowej korkowej, zostawiony przez kilka minut w zetknięciu z powietrzem, tak się modyfikuje, że jeśli znowu bezpośrednio się zetknie z sokiem roślinnym zielonej części tkanki komórkowej korkowej, ten ostatni płyn robi się odjemnym a pierwszy dodatnim.

4) Są prądy, które, za pośrednictwem korzeni, dążą od rdzeni i warstwy drzewnej ku korze; prądy te wskazują tę okoliczność, że w czasie germinacji, zbytek dodatniej elektryczności stale wsiąka w ziemię, a zbytek odjemnej w tkankę korkową i po części w warstwą drzewną, zkąd przez ulotnianie się wilgoci przechodzi ona do powietrza.

5) Zjawisko, postrzeżone w tkance zielonej komórkowej korkowej, okazuje się też i w liściach. Sok krążący w tkankach liściowych zawiera elektryczność, która jest dodatnią względem płynów, rdzeni i ziemi, a odjemną względem cambium.

6) Rozmieszczenie soku, idącego do góry, i płynu w miazdze kory każe sądzić, że ten sok krąży ciągle w roślinach pod wpływem prądów, idących od kory ku rdzeni i przechodzących do ziemi za pomocą korzeni.

- 7) Zjawiska elektryczne w roślinach są rozmaite.
- 8) Przyczyn elektrycznych zjawisk należy szukać w działaniach chemicznych, odbywających się we wnętrzu roślin. W tym, jak się zdaje, niema żadnej wątpliwości.
- 9) Z przeciwnego stanu elektryczności w roślinach i w ziemi, można zrobić ten wniosek, że w tych miejscach ziemskiej powierzchni, gdzie wegetacja jest niezmiernie obfita i silna, ta przeciwność może mieć znaczny wpływ na zjawiska elektryczne w powietrzu. (*)

Wahanie się gwiazd. Na ostatniem ogólnem posiedzeniu Berlińskiej Akademii Nauk, Alexander Humboldt mówił o postrzeżonem wahaniu się gwiazd. Fenomen ten był znowu niedawno widziany w Teneryfie i jeszcze w Trewirze. Professor Flesch, dozorca meteorologicznej stacyi w Trewirze, przysłał do statystycznego biura następujące doniesienie: 20 Stycznia 1851 roku, wieczorem między 7 i 8 godziną przed wschodem księżyca, uczeń wyższej klasy Gymnazjum, tudzież siodlarz Thugutt, dwie godne wiary osoby i familija tego ostatniego, widzieli niedaleko od horyzontu Siriusa, jedną z najwspanialszych gwiazd niebokręgu, dziwnie wahającą się: gwiazda to podnosiła się, to zniżała się, chwiała się to w prawo, to w lewo, niekiedy nawet zdawała się w krąg chodzić. Te rozmaite ruchy powtarzały się w ciągu półgodziny, i przez wszystkich widzów jednostajnie były zauważane. Uczeń Keune, ciągle trzymając opartą o mur głowę, widział Siriusa to wschodzącego nad dom sąsiedniego domu, to znikającego. Ruchy tak były wyraźne, że widzowie długo myśleli, czy nie jest to latawiec z przyczepioną latarnią, puszczoney gdzieś przez dzieci. Światło gwiazdy także to bladeło, to jaśniało, raz nawet gwiazda zupełnie znikła, choć niebo było pogodne. Widzowie, przekonawszy się o prawdziwej naturze tego zjawiska, przy dalszem patrzeniu, nie mogli się obronić od jakiegoś przeraźliwego uczucia. Ile wiadomo, rzadki ten fenomen dotąd dwa razy tylko i to zawsze przed wschodem słońca na pochyłości *Pic de Teneriffe* w Malpays był postrzeżony, 29 Czerwca 1799 r. przez A. Humboldta i w pół-wieku prawie potem przez Xięcia Pruskiego Adalberta. (A. Z.)

Na posiedzeniu Paryskiej Akademii Nauk 28 Kwietnia, odczytano nader chlubny wniosek Kommissyi, wyznaczony do rozpatrzenia wynalazku P. Koralek, rodem Czecha, który przez genialne zastosowanie formuły, używanej w matematyce dla wyprowadzenia różnicy między logarytmami dwóch liczb, do wynalezienia samych logarytmów, zrobił tablice logarytmowe prawie zupełnie niepotrzebnymi. Wprawny rachmistrz może za pomocą jego sposobu, mniej niż w pięć minut, wyrachować logarytm liczby z siedmiu cyfr złożonej, lub, odwrotnie, wynaleść odpowiednią liczbę danego logarytmu. Na nieszczęście, uczoney słowianin, jak wyraził się P. Cauchy, jeden z członków Kommissyi, popełnił jeden tylko błąd, a mianowicie: że się nie urodził półwie-

(*) Powtarzamy tu fakta odkryte przez P. Becquerel, ale nie przypuszczamy jego tłumaczenia, które uważamy za płytkie i materialne. Jest daleko prawdopodobniej, w fenomenach elektrycznych, objawiających się w roślinach, widzieć jakiś niezbadany jeszcze wypadek funkcji życiowych, niż wypadek działań chemicznych; bo w istotach żyjących prawa chemiczne są jakby w zawieszeniu, i dopiero po nastąpieniu śmierci odzyskują zupełną swą władzę. (Wyd. Tyg.)

kiem wcześniej. Przed kilkudziesięcią laty cudowna jego metoda wyrachowania logarytmów i, na odwrót, liczb odpowiednich pierwszym, byłaby nieoszacowanym wynalazkiem dla nauki; lecz teraz, kiedy tablice logarytmowe tak są rozprzeżnione i tak dostępne każdemu, odkrycie jego już nie ma tak wielkiej praktycznej wartości, — zawsze jednak jest wielką korzyścią dla matematyki, że można będzie obejść się bez rzeczonych tablic. Bo lubo łatwe jest użycie ich, często jednak może się wydarzyć, iż rachujący nie ma takowych pod ręką, a więc zmuszony bywa albo przerwać robotę, albo też niezmiernie długim i pracowitym rachunkiem zastąpić zbywające mu narzędzie. Jeżeli przeto potrafi toż samo dokonać w kilka minut za pomocą formuły, z którą każdy matematyk jest dostatecznie obeznany, to samo można już uważać za znaczny postęp nauki. Metoda uczonego Czecha daje się nadto przystosować i do wynalezienia trygonometrycznych wartości. Znakomity sprawozdawca (P. Cauchy, jeden z cenniejszych tegoczesnych matematyków) zakończył swe doniesienie następującemi słowy: «Praca, którą rozpatrywaliśmy, pokazuje niezwykle uzdolnienie autora do wyrachowań, z jakowego względu uważamy, iż Akademii należałoby zachęcić go do użycia swego talentu na ułożenie tablic wartości transcendentalnych, wyrachowanie jakowych znacznie posunie wyższą matematykę.»

Journal du Havre z dnia 14 Maja donosi, iż Kompanija telegrafu podwodnego między Dovre i Calé otrzymała nakoniec od Rządu Angielskiego żądany przywilej. Kapitał Kompanii ma wynosić 50,000 funtów sterl., które mają być zebrane przez akcje, od 1 funta sterl. każda. Skoro tylko telegraf zostanie urządzony, można będzie korrespondować bez przerwy między Londynem, Paryżem, Wiedniem i Triestem, tak że wiadomości z jednego z tych punktów będą dochodziły do punktu najodleglejszego nie w kilka godzin, lecz w kilka minut.

Przywieziono do Paryża kotwicę, ważącą około 95 pudów; została ona wydobyta niedawno z dna morskiego w kanale La-Manche, gdzie leżała pod wodą w przeciągu 300 lat. Archeologowie Hawrscy wnoszą, iż kotwica ta pozostała po flocie Angielskiej, która oblegała Hawr w 1545 roku, za Henryka VIII.

Professor Tennent, na lekcjach swoich Mineralogii w Kollegium Królewskiem Angielskiem pokazywał, niedawno licznym swoim słuchaczom największy Kalifornijski samorodek złota, przywieziony ztamąd ostatniemi czasy. Waży on 16 funtów, a oceniony 6,000 rubli sr.; znalazł go pewny Irlandczyk, dobywca złota, w odsepie w blizkości rzeki Stanisława. Samorodek ten jest własnością Banku Angielskiego.

Podług gazet Kalifornijskich, wypada wnosić, iż w roku 1851 w Kalifornii wydobyto zostanie złota na 95 milionów rubli sr.

W miesiącu Kwietniu umarł w Rzymie Jezuita Dżakomo Mazio; znał on doskonale języki Niemiecki, Francuzki, Angielski i Hiszpański, i przełożył na język Włoski liczne nader ważne dzieła obce.